

01 — 12.12.2010
DECEMBER
DANCE

10 INTERNATIONAL
DANCE
FESTIVAL

BRUGGE

COMÉDY

Nasser Martin-Gousset

zaterdag 11.12.2010

20.00 Concertzaal

19.15 Inleiding door Gloria Carlier

Belgische première

CONCERTGEBOUW BRUGGE

Uitvoerders en programma

Comédy © Alois Aurelle

Nasser Martin-Gousset: artistieke leiding en choreografie

Vinciane Gombrowicz, Carole Gomes, Sandra Savin, Panagiota Kallimani, Filipe Lourenço, Smaïn Boucetta, Cedric Lequileuc, Capucine Goust, Gaetan Jamard, Nasser Martin-Gousset, Giuseppe Molino: dans

Steve Arguelles Quartet:

Alban Darche: sax

Raphael Dever: contrabas

Steve Arguelles: drums

Pierre Christophe: piano

Dave Brubeck, Paul Desmond,

Howard Brubeck, Henry Mancini,

Michel Legrand: muziek

Sophie Hampe, Fanny Bernadac,

Dorothee Lissac: kostuumontwerp

Quentin Descourtis: beeld

Philippe Meynard: scenografie

coproductie: La Maison, Théâtre de la Ville Paris, L'apostrophe scène nationale de Cergy-Pontoise et du Val-d'Oise (Compagnie en Résidence à l'Apostrophe), Ménagerie de Verre (Paris), Grand Théâtre de Luxembourg, Festival Montpellier Danse, Le Théâtre Scène Nationale (Mâcon), Château Rouge Annemasse, Conseil Général du Val d'Oise, La rose des vents - Scène Nationale Lille Métropole (Villeneuve d'Ascq), Sasha Waltz & Guests (Berlin)

In samenwerking met Cultuurcentrum Brugge
Met de steun van het Belgisch Voorzitterschap
van de Raad van de Europese Unie

DD¹⁰

DANS
MET
LIVEMUZIEK

BC
BRUGGE
CENTRAAL

eu triabe

Glamour en humor, pop en rock, politieromans en romantiek

Een vreemde lichtheid...

Het begin van de zomer. De laatste schaduwen van de dag moeten langzaam wijken voor het kunstlicht. Weldra zal het feestgedruis zich verspreiden als veelkleurig gelach tussen de avondlijke schimmen. Zacht gemurmel stijgt luchtig op uit mondaine groepjes, terwijl de blikken schertsend heen en weer schieten in het salon van de chique villa. De heerlijk schalkse noten van het Dave Brubeck Quartet scheren rakelings langs eenzame harten, om dan te vervliegen in nostalgische zuchten. Ongeïnteresseerde elegantie. Ze weten dat geluk vluchtig is en dat plezier ontreddert. Ze geven zich over aan de zoete roes van het moment, laten zich gaan in ontladingen van vreugde, laven zich aan beloften van wellust, tintelende frivoliteit en avontuur... Ze storten zich in de dans, laten zich verdoven in de omhelzing van de nacht, dolend als slaapwandelaars, versteend in de tijd. Gevangenen van de grijze dageraad, die zich geleidelijk uitbreidt en de gewaarwording van de werkelijkheid doet verkleuren. Tot het gaat duizelen. Tot de wilde ochtend onverhoeds verscheurd wordt door een schot.

Wegstervend genot

'Ik hou van de sfeer van die feestjes, typisch voor de films uit de jaren 1960, een tijd doordrongen van *dolce vita* en collectieve onbezorgdheid', zegt Nasser Martin-Gousset. 'Alles is anders nu. We worden belaagd door van alles en nog wat. Ik had zin om die schijnbare lichtheid, dat masker van de doodsangst, weer op te roepen. De muziek van het Dave Brubeck Quartet, die ik op 17-jarige leeftijd ontdekte in een stuk met een choreografie van Murray Louis, distilleert perfect deze melancholische swing. De titel *Comédy* verwijst natuurlijk naar de muzikale

komedie, maar volgens de Latijnse etymologie betekent het woord komedie toneelstuk, dat kan dus zowel een komedie als een tragedie. Komédies zijn trouwens vaak vermomde tragedies.' Martin-Gousset gebruikte die vormtaal eerder al in zijn choreografie *Péplum*, een schemerige, flamboyante orgie geïnspireerd op en doorspekt met flarden van de film *Cleopatra* (1963) van Mankiewicz. Ook in dat werk waren de lichamen al geïnfecteerd door de huivering van giftige fantasmen, tot op de rand van de afgrond, waar macht en passie, seks en ambitie met elkaar vervlochten zijn.

Hommage aan de film

Nasser Martin-Gousset heeft altijd al een voorliefde gehad voor de sfeer van de nacht, waar het troebele parfum van de dwaze verzuchtingen rondwaart, onbestemd, tussen de valse schijn van het verlangen en de vage dreiging van onheil, om daarna te verdampen en alleen een nasmaak van stukgeslagen dromen achter te laten.

Als uitzonderlijk danser viel Martin-Gousset op bij onder meer Meg Stuart, Sasha Waltz en Josef Nadj. Nu baant hij zich een eigen weg, ver van minimalistische poses en conceptuele strengheid. Een eigenzinnige choreograaf, die humor, kitsch en glamour durft te vermengen met rock, pop, politieromans en romantiek. Clichés die hij ondergraaft met onrustwekkende melodieën.

Nasser Martin-Gousset werd geboren in Lyon uit een Egyptische vader en een Corsicaanse moeder. Hij groeide op in een kostschool, leed aan slapeloosheid en verslond films: 'Ik spijbelde en ging vaak naar de bioscoop. Ik was dol op psychologische drama's, Italiaanse films. Later ben ik overgestapt naar vooral Amerikaanse genrefilms. Massa's beelden heb ik in me opgezogen. Dans is voor mij

iets visueel, iets lijfelijks. De relatie tussen film en choreografie lijkt me evident, vooral in de komedies van de jaren 1960. De manier waarop de acteurs zich bewegen in de ruimte heeft een zeer fysiek karakter en is nauw verwant met de taal die ik wil ontwikkelen.'

Mechanische lichamen

Voor *Comédy* bekeek het gezelschap een aantal klassiekers, zoals *La Notte* (1961) van Antonioni, *El Ángel exterminador* (1962) van Buñuel, *The Pink Panther* (1963) van Edwards en *Playtime* (1967) van Tati: 'We zijn op zoek gegaan naar het mechanische in de lichamen en hebben de gebaren van de acteurs geobserveerd om zo de personages gestalte te geven. We hebben ons ook gebaseerd op de specifieke jazz-ritmes van Dave Brubeck, in 5/4 en 3/4 maat, om zo onze formele structuur uit te werken.' De dans, met veel golfbewegingen, onevenwichten en nerveuze heupzwaaien, ontwikkelt zich in golven, van solo's tot zwermen. Hij krijgt vorm

in de massa, verstroot zich, en komt dan weer samen. Maar geleidelijk raakt deze stroom van bewegingen ontregeld, begint hij te stokken, versplintert hij met hortende schokken of robotachtige tics. Uiteindelijk ontstaat er een ingewikkelde geometrie, waarna alles weer stolt. Terwijl het feest nog even op hol slaat, een laatste maal vóór alles wegsterft, glijden de dansers weg achter de werkelijkheid, alsof ze het beklemmende, opgesloten gevoel van hun eenzaamheid willen ontvluchten. Het ondraaglijke gevoel van het vervagen van het bestaan. Nasser Martin-Gousset vermengt bedwelmende dans, impressionistische sferen en cinematografische beeldtaal. Zo wordt *Comédy* als het ware één lange *sequence shot*. Burslesk, absurd, melancholisch. De donkere lichtheid van de pop-romantiek op groot scherm. Hallucinaties, dromen en illusies.

Gwénola David
(uittreksel uit het programma
van Théâtre de la Ville, Paris)

Biografieën

Comédy © Alois Aurelle

Nasser Martin-Gousset is een Franse danser en choreograaf. Zijn werk staat vooral bekend om de literaire, theaterale en filmische elementen die hij erin integreert. Zijn carrière begon in de theaterwereld; hij werkte onder meer samen met Alain Peillon. Nadien studeerde hij aan het Conservatoire National de Région in Lyon en vervolgens was hij betrokken bij verschillende dansvoorstellingen van Karine Saporta, Dominique Petit, Sasha Waltz en Meg Stuart. In 1996 stichtte Martin-Gousset zijn eigen gezelschap: La Maison. Hij oogstte veel succes met onder andere de voorstelling *Péplum*, geïnspireerd op Mankiewicz' film *Cleopatra*. Aan de zijde van regisseur Yves Beaunesne creëerde hij dramatische voorstellingen naar Maeterlincks *La Princesse Maleine* (2001) en naar Tsjechovs *Oom Wanja* (2004).

Steve Arguelles is een Engelse jazzdrummer, producer en hoofd van de platenmaatschappij Plush. Op 16-jarige leeftijd werd hij de vaste drummer van de legendarische Londense jazzclub Ronnie Scott's. Nadien stichtte hij de bigband Loose Tubes en werkte hij samen met onder meer Django Bates, Steve Lacy en John Wolf Brennan. Argüelles maakt deel uit van het trio The Recyclers, samen met Christophe Minck en Benoît Delbecq. In duo met Delbecq brengt hij ook elektronische muziek onder de naam Ambitronix.

De jazzsaxofonist en componist Alban Darche heeft in de loop der jaren een uitgebreide discografie voortgebracht, waaruit een grote originaliteit en creativiteit spreekt. Hij is de artistieke leider van het AD3-trio en van Gros Cube, een bigband met zo'n vijftien getalenteerde jazzmusici. Daarnaast speelt hij ook bij het Jean-Louis Pommier Qüntët en bij Sacre du Tympan, de bigband van Fred Pallem. Hij was medestichter van de platenfirma Yolx, die opkomende musici ondersteunt.

Pierre Christophe studeerde zowel jazz- als klassieke piano aan het conservatorium van Marseille bij Guy Longnon. In 1994 behaalde hij het diploma van licentiaat in de muziek aan de Manhattan School of Music in New York. In die periode volgde hij ook lessen bij Jaki Byard. Sinds 1995 werkte hij samen met verschillende internationale artiesten als James Spaulding, Frank Morgan en Gérard Badini. Christophe nam al negentien cd's op en is regelmatig te horen in jazzclubs over de hele wereld.

Raphael Dever is een Franse jazzmuzikant en autodidact. Hij leerde op jonge leeftijd piano, bas en contrabas spelen en won verschillende prijzen op jazzfestivals. Hij speelt met meerdere bands op festivals in binnen- en buitenland en bracht cd's uit met onder meer James Spaulding en Pierre Christophe.

In de kijker

For Edward Krasinski © Raymond Mallentjer

José Navas © Valerie Simmons

do 27.01.11 / 20.00 / Concertzaal
**For Edward Krasinski / Marc Vanrunxt,
Salva Sanchis**

In de voorstelling *For Edward Krasinski* tonen Marc Vanrunxt en Salva Sanchis tegelijkertijd hun interpretatie van Morton Feldmans *Triadic Memories*, live uitgevoerd door pianist Yutaka Oya. Het wordt een ontmoeting van twee choreografieën op eenzelfde partituur in dezelfde scenografie: een gedeelde tijd en ruimte.

za 14.05.11 t/m zo 15.05.11 / Concertgebouw
Domein José Navas

Het Concertgebouw belicht in het Domein José Navas diverse facetten van deze choreografische persoonlijkheid uit Montréal. Navas brengt een nieuw groepswerk op livemuziek, vertolkt op piano door Claire Chevallier (*Diptych*) en een solostuk (*Personae*). Op zondag is er een gesprek en tonen we twee films.

In het Concertgebouwcafé kunt u gezellig nagenieten met cultuurliefhebbers en mogelijk ontmoet u er ook de artiesten.

WWW.DECEMBERDANCE.BE

WWW.CONCERTGEBOUW.BE
+32 70 22 33 02
IN&UIT, 'T ZAND 34, BRUGGE

